

Reguleringskontoen ved disse eller hine Midler kunde efterfølges af en fornyet Op-skrivning af denne Konto. Hele Udvalget er enigt i, at noget saadant ikke kan ske, og Finansministeren har tiltraadt denne Opfattelse.

Udvalget har endvidere med Finansministeren drøftet Spørgsmaalet om Statens Forrentning af sin Nettogæld i Seddelbanken, og Finansministeren har med-delt, at indledende Drøftelser med Seddelbanken om dette Spørgsmaal peger hen paa en Løsning, hvorefter Staten fremtidig paatager sig en Forrentning af sin Nettogæld i Banken med en Sats, der i hvert Tilfælde skaber Mulighed for Balance paa Bankens Driftsregnskab.

Et *Flertal* inden for Udvalget (Venstre, Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti) indstiller herefter Lovforslaget til *Vedtagelse* med de af Finansministeren stillede Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Socialdemokratiet) deler den Opfattelse, at en Nedbringelse af Statens Reguleringskonto i Nationalbanken er et vigtigt Led i Bestræbelserne for at sanere det danske Pengevæsen, hvad Socialdemokratiet ogsaa under Behandlingen af Eengangsskatten gav Udtryk for gennem en lang Række Forslag til Skærpelse af denne Skatteudskrivning.

Mindretallet kan give sin Tilslutning til Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, b.—e., men kan ikke tiltræde § 1 a. vedrørende Overførelse af Forbrugsafgifter og den nye Affattelse af § 2 om Afskrivning paa Basis af løbende 5- og 10-aarige Statsobligationer.

Der vil ikke ved disse Dispositioner ske nogen reel Ændring i de øjeblikkelige pengepolitiske Forhold, hvorimod det vil betyde en Svækkelse af Statens Muligheder for under de bestaaende usikre økonomiske Tilstande at føre en konjunkturbestemt Finanspolitik.

Mindretallet anser endnu ikke Tiden for inde til at gaa til en videre Afvikling af Reguleringskontoen end den, der lader sig

gennemføre ved Indbetaling paa Kontoen af de kontante Midler, som indgaar ved Opkrævningen af Eengangsskat, Skattebøder og Efterbetalinger m. v. Yderligere Skridt bør først foretages efter en nærmere Planlæggelse, hvor Retningslinierne maa fastlæggés saaledes, at Byrderne i første Række kommer til at hvile paa de Indtægter og Formuer, som har den største Bæreevne.

Mindretallet stiller herefter de under Nr. 1 og 2 opførte Ændringsforslag.

Et *andet Mindretal* (Kommunisterne) kan ikke tiltræde Lovforslaget. Mindretallet er af den Opfattelse, at den Begrundelse for en hurtig og meget stor Nedbringelse af Reguleringskontoen, som er anført af Finansministeren og af Nationalbanken, ikke er tilstrækkeligt tungtvejende. Under Hensyn til hele Danmarks erhvervsøkonomiske Situation maa det anses for hensigtsmæssigt, at Staten paa en særlig Konto i Nationalbanken raader over meget betydelige Beløb, som kan anvendes til at sikre Gennemførelsen af Statens erhvervsøkonomiske Politik og til i givet Fald at modvirke en økonomisk Krise gennem Iværksættelse af store offentlige Arbejder og paa anden Maade, samt til i det Omfang, det til enhver Tid skønnes formaalstjenligt, at afbetale paa Reguleringskontoen. Naar Hensyn tages til, at en saadan Særkonto vil bidrage til at skaffe den fornødne Balance paa Nationalbankens Regnskab og til, at Forrentningsprocenten for Reguleringskontoen er saa lille, at den betyder en meget ringe økonomisk Belastning af Statskassen, maa en saadan Fremgangsmaade anses for den bedste.

Mindretallet maa i Særdeleshed modsætte sig, at man berøver Rigsdagen og kommende Finansministre Handlefriheden ved gennem en Lov paa Forhaand at baandlægge store Statsindtægter til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Det maa anses for dobbelt urimeligt og uheldigt, at man oven i Købet vil helt eller delvis overføre Provenuet af de kortfristede Laan til Reguleringskontoen, saaledes at naar disse Beløb skal tilbagebetales til Laangiverne